

1 Timotheüs 4: 1-6

In voorgaande overdenkingen over de 1^e brief aan Timotheüs heb ik er al op gewezen dat de christelijke gemeente een visitekaartje van Christus behoort te zijn. Maar helaas is de praktijk weerbarstiger. Dat is het punt dat Paulus nu gaat aansnijden. *De Geest zegt nadrukkelijk dat er in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof* (4:1). Het moet gezegd worden dat er een fundamenteel verschil is tussen het toekomstbeeld van de Bijbel en dat van allerlei ideologieën. Ideologieën spreken van vooruitgang en verbetering en een ontwikkeling naar een betere samenleving. Een ideologie is een vooruitgangsgeloof. Aanhangers van ideologieën zeggen dat je met bepaalde standpunten anno 2023 niet meer kunt aankomen. Zo dacht de mens vroeger, maar wij weten nu beter. Wij denken ruimer. Wij beseffen beter wat goed en kwaad is, dan de mens van vroeger. Wij ontwikkelen ons steeds verder in humaniteit. Men gelooft dan de mensen steeds verder evolueren naar betere mensen.

De bijbel tekent echter een ander beeld. Naarmate de geschiedenis voortschrijdt, wordt de afval van God groter. Er is inderdaad progressie, maar dan in afval van God.

Dat wil niet zeggen dat mensen persé slechter worden. Want dat is niet zo. De mensen blijven zichzelf gelijk. Ze worden niet beter, maar ook niet slechter. De mensen in Paulus' dagen waren niet beter en ook niet slechter. Voor de mens van alle tijden geldt dat hij geneigd is God en zijn naaste te haten. En daar zullen de christelijke gemeenten van de toekomst nog heel wat mee te stellen krijgen, zegt Paulus in onze tekst. Gemeentelieden zullen dwaalgeesten en leringen van boze geesten gaan volgen. Om die dwaalleer te verbreiden maken deze mensen gebruik van huichelarij die in hun eigen geweten gebrandmerkt zijn. Paulus denkt hier waarschijnlijk aan een gebruik dat in zijn dagen bekend stond. Misdadigers werden wel gebrandmerkt op hun voorhoofd, zodat voor iedereen zichtbaar is dat het hier om een misdadiger gaat. Ook de leugensprekers waar Paulus het over heeft zijn gebrandmerkt, maar dan niet op hun voorhoofd, maar in hun geweten. Naar buiten toe zijn ze dus niet als leugenaars herkenbaar. Naar buiten toe kunnen ze zelfs heel vroom lijken. Serieuze gelovigen die het heel nauw nemen. Maar in werkelijkheid is hun vroomheid huichelarij, bedrog, een leugen die ze zichzelf heel goed bewust zijn.

Een voorbeeld van hun zogenaamde vroomheid is, dat deze leugensprekers het huwelijk verbieden. In hun optiek is seksualiteit niet te verenigen met het dienen van God. Want seksualiteit is smerig, dierlijk, zondig. Daarom moet je, om God te dienen, afzien van het huwelijk. En datzelfde geldt ook voor het voedsel. De liefde tot God kan niet door de maag gaan. Als je God liefhebt, moet je karig eten en veel vasten en zoveel mogelijk in 'godsdienstige hongerstaking' gaan. Het kan naar de overtuiging van de leugensprekers niet zo zijn dat je plezier beleeft aan lekker eten en drinken en dat je tegelijkertijd God liefhebt.

Hoe halen ze het in hun hoofd, zegt Paulus. Want het gaat om dingen die God zelf geschapen heeft. Seksualiteit is geen uitvinding van satan. En lekker eten en drinken komen niet uit de schatkamer van de duivel. Integendeel. God heeft het allemaal geschapen met het doel dat het onder dankzegging gebruikt wordt.

Wie seksualiteit en eten en drinken verwerpt, is een slecht visitekaartje van de waarheid. Wie met zijn vrouw, of wie met haar man, naar bed gaat, hoeft daar toch geen schuldgevoel over te hebben, maar mag God danken. Wie heerlijk zit te eten, hoeft niet te denken: wat ben ik nu banaal en platvloers bezig, maar mag God danken voor zijn goede gaven.

Alles wat God geschapen heeft, is goed. Alles. Huwelijk en seksualiteit zijn goed. Eten en drinken zijn goed. Kunst, wetenschap, techniek, televisie, computers en mobiele telefoons zijn op zichzelf goed. We mogen er volop gebruik van maken. Als we het tenminste met dankzegging aanvaarden.

Dat laatste krijgt in vers 5 nog even extra aandacht: wat God geschapen heeft, wordt geheiligd door het Woord van God en door gebed. Dat betekent niet dat alles pas goed wordt door het gebed. Het is al goed! Maar het betekent wel, dat we al die dingen op de goede manier mogen gebruiken. We gebruiken het biddend en hanteren de maatstaf van Gods Woord. Want je kunt al deze goede dingen natuurlijk wel op een gruwelijke manier misbruiken. Je kunt met geld ontstellend slechte dingen doen. Je kunt de goede seksualiteit op een goddeloze manier toepassen. Je kunt met voortreffelijk voedsel je toch een oordeel eten en drinken. En je kunt van wetenschap en techniek een afgod maken. Dat kan allemaal. En het gebeurt ook. Daarom is wat Paulus hier zegt, heel belangrijk. Je gebruikt Gods goede scheppingsgaven goed, als je daarbij in de lijn van de Schrift handelt en een biddend leven leidt. Wie met de vrouw of de man van een ander het bed deelt, gebruikt

seksualiteit op een goddeloze manier, in strijd met Gods Woord. Als een jongen een reep chocola uit een winkel steelt, is die chocola wel goed. Daar mankeert niets aan. Maar hij gebruikt die goede chocola op een verkeerde manier. En dan kan hij God er ook niet voor danken. Dat zijn de twee criteria voor ons gebruik van de goede gaven van God: het woord van God en het gebed. Die maatstaven zullen we moeten aanleggen bij alles wat we van Gods goede schepping gebruiken.

Als je dat de gemeente voorhoudt, schrijft Paulus aan Timotheüs, zul je een goed dienstknecht van Christus zijn. Letterlijk staat ook hier weer: dan zul je een goed diaken van Christus zijn. Hier zien we dus weer dat ruime gebruik van het woord diaken. Als iemand je vraagt: hoe moet ik als christen leven? kun je antwoorden met de regel: laat je biddend leiden door Gods Woord. Dat is het abc van het christelijk leven.

En als ambtsdragers dat aan de gemeente voorhouden en dat als richtsnoer meegeven door daar telkens op te wijzen, beantwoorden zij aan de opdracht die Christus hem heeft gegeven. Daar komt het voor de ambtsdragers op aan. Ze zijn dienaren van Christus. Ze moeten mensen niet voorhouden wat ze zelf vinden en wat zichzelf aardig vinden, maar wat Christus heeft opgedragen. En dat doen ze als ze in hun contacten met de broeders alles terugvoeren op het Woord en op het gebed. En daarom is het van belang dat ambtsdragers zelf ook zich biddend in dat Woord blijven verdiepen. Om anderen de goede weg te kunnen wijzen, moet je zelf de weg weten. Anders stuur je mensen de verkeerde kant op. Een blinde kan een blinde niet leiden, lezen we in Matt. 15:14, dan vallen beiden in de put. Maar een ambtsdrager die zich biddend verdiept in Gods woord, is een goede dienstknecht, een goede diaken, van Christus Jezus. Laten we maar bidden dat God ons zegent met zulke leiders.

AMEN